UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

L ante E

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

Laurus ſcđe ⁊ q̄rte declinationis: ſed rectius ſcđm ſcđam inflectit̃: q̄ꝛ melius ſonat. Eſt aūt genus arboris q̄ grece Δαφνη daphne đꝛ. Petronius in Saty. Et baccis redimita daphne. Hec arbor apollinis ē ꝓp daphnē quā amauit ī ea deformatā: ſiue ꝙ ſpectatiſſima naſcit̃ ī parnaſo. Euſebiꝰ ſcribit eam ſoli dicatā: qm̄ ignea ē: vñ odio maxie a demonibꝰ habet̃ ſiue ꝙ plurimū ſonat ſi vrat̃ ꝙ ꝑdicendi artem deſignat. Diuinationis aūt deus. Apollo exiſtimat̃. Janitrix quoqꝫ ceſarū ⁊ pōtificū: triūphiſq̄ꝫ dicata ſola arborū fulmine nō tangitur Duo eius gn̄a tradit cato delphicā ⁊ cypriā. Delphica laurus dicta ꝙ victores delphis. ea coronarent̃ ⁊ ē viridior laurus cypriā folio breui nigro ſubcriſpā. Quidā muſtacez addiderūt: qm̄ muſtaceis ſubijcerent̃. Hāc eē folio maximo cōſtat flaccidoq̄ꝫ ⁊ albicāte. Alij cinū quā ſylueſtrē laurū ītelligūt nōnulli ſui generis arborē: differt colore. Eſt. n. cerulea bacca. Alia ēt numerant̃ genera que apud ſipontinum habent̃.

Laurea ꝓprie vt ſentit Ply. lauri foliū appellat̃ ꝑpetuo virens ⁊ topiario operi accedens. aliqn̄ ponit̃ ꝓ laulo. Hor. Tū ſpiſſa ramis laurea feruidis. aliqn̄ pro corona ex lauro facta q̄ in triūphis adhibebat̃. Cato vo li. de re ru. lauream ⁊ laurum mutata diphthōgo lorea ꝓ eadem accipit. ab hac arbore nomen impoſitum eſt hominibus. Nam laurea Tulius ciceronis libertiꝰ dictus fuit. Laura etiam ꝓpriū nomen mulieris.

Laureola cum accenttu in antepe. dimi. a Laurea ⁊ pro corona triumphali capitur: ⁊ laureus proprium nomen.

Laureus. a. um. qđ eſt ex mā lauri. Q̄uo roſeus: myrteus.

Lauretū locꝰ ī q̄ laurorū copia ē: veluti roſetū myrtetū ſpinetū.

Laureo as. a laurea fit: ⁊ ſigt̄ laureā ī capite pono. Hinc laureati qui laureis coronati ſunt. vñ Ci. laureatos faſces dixit.

Laurētū nomen ciuitatis ſolis īdigēs quod ibi ſepultus ſit Tacius rex q̄ a laurentibꝰ occiſus fuit vel a ſylua laurea q̄ excisa edificatus eſt vicus. vel vt inq̄t Priſ. a lauro ibi inuenta dum picus cā conderet. hinc laurentes populi dicti ſunt.

Laurens tis. ⁊ hic ⁊ hec laurentis q̄ ex laurento ciuitate ē. Uir. Laurentis regia picti.

Lauro lauinium vrbs latij proxima laurento.

Laurentiꝰ: laureolus: laura ⁊ laurētia. Fauſtuli romuli ⁊ remi nutrix. Nomina viroꝝ ac mulierū ꝓpria a lauro deducta.

Laurentalia feſta que in laurentie nomine fiebant.

Lauce inſula in ponto boriſthenis hoſtio obiecta dicta achillea quoniam achilles ibi ſitus ſit.

Laxus a. um. largus ⁊ ſpatij maioris. Uir. Et primum laxos tenui de vimine cyclos ceruici ſubiecte. Col. li. j. Nec dubiū qn̄ minus reddat laxus ager non recte cultus q̄ꝫ anguſtus eximie. Aliqn̄ ponit̃ ꝓ molli remiſſo languido. Uir. Et premere ⁊ laxas ſciret dare iuſſus habens. vnde laxi funes dicunt̃ languidi ſemicōſumpti. Et vela laxa qn̄ venti nō flant. Hic prolixum quaſi porro laxum. Inuenit̃ laxum aduerdium ꝓ late. Mar. Et adhuc ſuperat centies tibi laxum.

Laxo. as. latū facio aperio. ⁊ quaſi libero. Uir. Laxat clauſtra ſinon. Ci. in cato. Qui ſi ex libidinū vinculis laxatos eē nō moleſte ferunt. Hinc cōponit̃ Relaxo qđ eſt rurſus laxo recreo remitto. Ci. lib. j. offi. Atqꝫ etiā cum relaxare animos voluerint caueant intemperantiam.

Laxitas ⁊ laxamētū idē qđ remiſſio. Liu. li. ij. Nihil laxamenti nec venie habere ſi modū exceſſeris. Ci. Et admittenda hominum cuiuſqꝫ modi multitudo adhibenda ē cura laxitatis.

L ante E

Lea que ⁊ leena dicit̃. Lucil. Irritata lee iaciebāt corpora ſaltu Uir. Torua leena lupū. ſeq̄tur lupus ipſe capellam. Lee inſula eſt iuxta. Cyrenaicā aphrice regionē. Scribit Ar. li. de aīalibus leenā primo fetu quinq̄ꝫ parere: ſecūdo quattuor ac ꝑ ſingulos vno minus: poſtq̄ꝫ vo vnum tantum pepererit ſterileſcere ac fetus ipſos initio informes ac niſi bimeſtres moueri ſemeſtres vix ingredi poſſe.

Lebes etis. pe. pro. vas eneū in quo res bulliunt vt docet porphi. ſuper li. ix. iliados. Et eſt generis maſculini ⁊ feminini. Qui. vigiti fuluos operoſo ex ere lebetes. In ezechiele. Hec ē lebes: vos āt carnes. Inuenit̃ ēt lebeta e. Hier. ī li. paralip. Pacificas hoſtias coxerunt in lebetis ⁊ cacabis ⁊ ollis.

Lebedus pe. ꝓ. ciuitas: que a colophone cētum ⁊ viginti ſtad. diſtat. Hic ſcenicorum hiſtrionum collegium fuit qui ludos ac certamina libero patri quotannis celebrabant.

Lecheum alterius maris portū appellari tradit liuius in bello macedo. greci λεχη portus ipſos vocant. Papi. Curua palemonio ſecluditur vnda lecheo.

Lectus dictus eſt vt Uar. inq̄t ꝙ lectis herbis ⁊ frondibꝰ ſtramenta facerent: vel vt alij putant ab alliciendo ꝙ fatigatos ad q̄eſcēdū alliciat. niſi ſit qđ antiqui greci λεκτροι lectuꝫ dicūt. Aliqn̄ ſumit̃ pro mēſa cōuiuaꝝ qui ⁊ diſcubitorius ⁊ triclinarius đꝛ. Huius dimi. eſt lectulus. legitur ⁊ lecticulus. lectum vero promontorium eſt in aſia.

Lectiſternium: cum ſacrorum gratia lecti in templis ſternebantur ad diſcumbendū ſiue pernoctandum.

Lectiſternator qui lectum ſternit. Plau. in pſeu. Tu eſto lectiſterniator: tu argentum eluito.

Lectica. pe. pro. cathedra ⁊ ſedes qua ferebantur diuites ⁊ potētes: in q̄ puluinar ⁊ lectulus ſtratus erat. Grece hexaphorum ꝙ a ſex ſeruis portaret̃. Juue. Namqꝫ facit ſomnū clauſa lectica feneſtra. Huius dimi. ē lecticula. Sue. A cena in lecticulam ſe lucubratoriam recipiebat. Ci. Martio. vt nr̄as villas obire ⁊ mecum ſimul lecticulam concurſare poſſis.

Lecticariꝰ q̄ lecticā deferebat. Ser. ſul. Coactus ſuꝫ ī eadē illa lectica q̄ ipe delatꝰ erā: meiſqꝫ lecticarijs ī vrbē eum referre

Lectipes. pe. cor. herba ſpillo ſilis ſurculoſa: palmi altitudine.

Lecythus. pe. cor. grece ληκυθος ampulla olearia. Hier. li. iij. R. Hydria farine non deficiet ⁊ lecythus olei non eſt imminutus. Pro lecytho Cyprianus capſacem vſurpauit.

Lego as. in legationem mitto. Plau. in am. Eos legat telebois. Hinc legati. legatio legatorū miſſio. Quandoq̄ꝫ legare eſt legatū facere: vt Ceſar caſiū ſibi legauit. Quandoq̄ꝫ cōmittere Plau. in caſi. Quin ruries in prefectura tua qn̄ potiꝰ qđ legatum ē tibi negociū id cura: Quando decernere deliberare et teſtamēto relinquere vt teſtator liberto ſuo argēti pōdo decē legauit hoc ē decreuit ex hereditate ſua decē argēti pōdo liberto ſuo ꝯferri. Liui. li. j. Numitori q̄ ſtirpis maximꝰ erat regnū vetuſtatū ſyluie gentis. Huius verbi compoſita ſunt Allego Ablego Delego a quo ſubdelego. Relego Sublego que habent pe. pro. Deriuata ſunt collega ⁊ collegium.

Legatus qui legatione fungitur. Uir. legati reſponſa ferunt. Et legatus qui imperatoris vicem tenet.

Legatū deliberatio q̄dā hereditatis q̄ teſtator ex eo quod vniuerſum heredis foret alicui q̄d collatum vellit. Modeſti. legatum eſt donatio q̄dā teſtamento relicta Et legati appellatione fideicōmiſſum ⁊ mortis cā donatio continentur.

Legatarius vel legataria đꝛ cui ex teſtamento aliq̄d legatuꝫ eſt.

Legator q̄ aliquid legat. Sue. in Tibe. Iterum eo cenſente vt trebianis legatam in opus noui theatri pecuniam admonitionem vie transferre concederetur obtinere nō potuit qui rata voluntas legatoris eſſet.

Legaticius a um. quod ad legatum pertinet. Unde legaticium viaticum dicitur quod interdum accipere legati ſolent qui ad ſacrarium principis mittuntur.

Lego. is. gi. lectū. ꝓprie colligo. Col. li. ij. Optimā quāq̄ꝫ ſpicam legere opꝫ ſeparatimqꝫ ex ea ſemē reponere. Hinc tractum ē vt legere ēt ſit oculis ſcripta ꝑcurrere: qm̄ littere oculis legi ideſt colligi videant̃. Uirg. At ſimul heroum laudes ⁊ facta parētis iam legere. Propter qđ ea quoqꝫ que picta ſunt legere dicimur. Idē li. vj. Quin protinus oēm perlegerent oculis picturam. Tractū a grecis qui γραφειν ſcribere ⁊ pingere dicunt. Itē q̄ꝛ ad qđ accedimus melius oculis cernimꝰ factum eſt vt legere ꝓ adherere ⁊ accedere ponat̃. Liui. Ipe compoſitis ſicilie rebus oram italie legens Ariminū peruenit. Item qm̄ naute dum aſpera loca pretereunt legere. i. colligere vella conſueuerūt qn̄qꝫ preterire ſigt̄. Uirg. littoraqꝫ Epiri legimus. Eſt qn̄ ꝓ eligere ponat̃: vt ipſe cana legā tenera lanugine mala. Aliquādo ꝓ ſurripere ꝙ ea que furantur

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

colligimus: Idem vel q̄ ſub legi tacitus tibi carmina nuper. hinc ſacrilegiū. Qūqȝ ꝓ ꝑcutere. Plau. Quo te lęgā hoc ſcipione: huius verbi compoſita ſunt Allego Colligo Deligo Diligo Eligo. Intelligo: a quo ſubintelligo. Negligo perlego relego ſublego ſeligo ⁊ tranſlego quę habent pe.cor.

Legus a.um. nō niſi in ꝯpoſitione īuenit̄ ꝓ eo quod colligit vt Apes millilegę dicunt̄: quoniā mel legant ideſt colligant.

Legulus pen.cor. qui vuas aut oleas colligit. Cato. legulos qđ opus erit pręheto.i.collectores.

Legumen.pe.ꝓ. dictū ē qđ manu legatur. Uar.li.j.de re ruſ. de Cicere. hoc enī quoqȝ legumē vt cętera quę euellunt̄ e terrā nō ſubſecant̄ vt fruges quę ꝙ ita leguntur legumina dicta. Uir.li.j.geor. vñ prius lętū ſiliqua quaſſante legumē in qua ſignificatione etiam accipitur legumentum ⁊ legarium.

Legumentum idem qđ legumen Silr ⁊ legarium: vt Uar.li.j.

Legē dictā putāt ꝙ publice legat̄ vt oībus nota ſit: ⁊ ab oībus obſeruet̄. Hāc quidā diffiniūt eē generale iuſſuȝ populi aut plebis rogāte magiſtratu: ⁊ h̄ dūtaxat ī libera ciuitate. Alioqn ēt regū ⁊ ꝑncipū iuſſa leges dicunt̄ ꝑſertimqȝ īperatoris poſtqȝ ī eū populi romani maieſtas tranſlata fuit. Rogabat magiſtrat⁹ populū qđ ꝯſtituēdū eēt: popul⁹ iubebat. Id iuſſuȝ ſi generale ē ⁊ ad oēs ꝑtinēs lex đr. Si ad ſingulos ciues ſpectat ꝑuilegiū ē. Ci. ſic. legē diffinit ꝙ ſit certa rō e mēte diuinia manās q̄ recta ſuadeat, ꝓhibeatqȝ ꝯtraria. Legū appellatiōe leges .xij. tabularū: ſenatuſcōſulta plębeſcita: legitimę actiones: interpretationes prudētū: ⁊ alia id genus continentur. Legis virtus eſt imperare: vetare: permittere punire.

Legiſlator qui legem tulit qui ⁊ legiſer dicitur qualis apđ athenienſes ſolon.

Leguleius q̄ legū ſtudia ſectat̄ ſeu verſat̄ ī legibus. Ci. Ita ⁊ tibi iuriſconſultus per ſe nihil niſi leguleius q̄dā cautus ⁊ acutus pręco actionum cautor formularum auceps ſyllabaruȝ.

Legulę ſunt vittę paruę: ſiue ligulę fimbriatę reticulatis cancellatis plagulis orbicularibus a legendo dictę.

Lectito penultima cor. frequenter lego. Ci. Peto. Pyrrhi te videO libros lectitaſſe.

Lecturio.is. deſidero legere.

Legio a delectu militū dicta ē: ꝙ legunt̄ milites in delectu. Diuiditurqȝ legio ī decē cohortes. cohori in q̄nquaginta manipulos. Manipul⁹ i. xxv. milites ꝓ vno quoqȝ. Legiones romanę a numero atqȝ ordine dicunt̄: vt primani ſecūdani decumani milites vocantur primę ſecundę ⁊ decimę legiones.

Legiūcula diminu. parua legio. Liu.li.xxxvj. Videretis duaruȝ male plenarū legiuncularum inſtar in caſtris regis.

Legionarius.a.um. qđ eſt legionis vel quod ad legionem pertinet. Aſinius pollio. ciceroni. Militem non modo legionarium ſed ne auxiliarium quidem vllum quoqȝ miſi.

Leleges ſiue lelegę pe.cor. populi errabūdi q̄ quōdā theſſaliā ⁊ diuerſa alia loca tenuerūt. Hiero.li.j. ſcribit maritimos fuiſſe q̄ poſtea cares dicti fuerūt. Alij tradūt cares ⁊ leleges eſſe cōterminos. Oui.li.ix.me. Caras ⁊ armiferos leleges lyciāqȝ pererat. Scribit Ply.li.v. Miletū ionię caput lelegeidaȝ fuiſſe nominatā. Euſtathius docet leleges dictus quaſi λελεγμενόυς. ideſt collectos eo ꝙ prius errarent ⁊ gens collectitia eſſet. Alij leleges a lege duce apellatos aſſerunt.

Lema ę. apud grecos lachryma dicitur. vnde lemoſi.

Lemanus pe.ꝓ. lacus Gebēnę vicinus qui in rhodanum fluit

Lembus nauicula breuis ⁊ velociſſima. Plau. Dum hęc aguntur lembo aduehitur tuus pater pauxillulo. Hic ⁊ lenūculus đr grece tñ đr το λεμβος ſuidas. ω λοιομ μικρομ και τω λεμβειεν λοτικηου λετερωςκλινεται.

Lemnos inſula q̄ ⁊ hypſiphilea đr ab hypſiphila Thoantis filia q̄ in ea regnauit. Hęc eſt in ęgeo mari ab oriente troiā ab occaſu Athon ſpectans a Borea Thraciā: ab hauſtro ſed lōgo tractu cretę oppoſita ē. Urbes habȝ myrinā maritimā ⁊ epheſtiā mediterraneā. In ea colebat̄ Uulcan⁹ deus ignis vñ ⁊ lemnius ardor đr a poetis. Nā vt ī fabulis fert̄ cū iuno eū peperiſſet: eūqȝ turpē ꝯſpexiſſet e cęlo in eā inſulā deiecit. A lemno teterrima quęqȝ facinora apud gręcos lemnia appellantur. Et lemnia terra exſiccandi vim habens in eaqȝ caprinus ſanguis miſcetur: ⁊ idcirco Rubrica appellatur.

Lemures.pe.cor. larue nocturnę ⁊ terrificationes imaginum.

Lemuſcatū pręmium quod reportabant: qui ex gladiatura victores extitiſſent.

Lemniſci faſciolę coloriſcę depēdentes ex coronis. Inde lēniſcatę coronę dictę quę lemniſcis erant ornatę. Ply.li.xxj. ſcripſit lemniſcos adici ſolitos coronis aureos.

Lenęus ſcribit̄ cū diph. Quo nomine dict⁹ ē Bacc⁹ απο του ληνου qđ lacū ſigt: hoc ē vas ī quo vuę exprimūt̄. Uir.li.ij. Gę. Hic pater o lenee tuis hic omnia plena Muneribus.

Lenobates vuę calcator.

Lenis ⁊ hoc lene idē fere ſigt qđ leue hoc ē qđ tactu nullā aſperitatē hȝ. Transfert̄ tamē ad animū ⁊ ꝓ miti modeſtoqȝ accipit̄. Ter. in Ecy. Ego ſuȝ animo leni natus nō poſſuȝ auerſari meis. Hinc lenitas lenitudo ⁊ lenimentū quę idē ſignificant. ſ. manſuetudinē ſuauitatē placationemqȝ. ci. Lenitudo orationis mollitudo corporis Leniter aduerbium moderate ſuauiter qđ ⁊ lene dicitur. Mar. Tepida natabis lene co.

Lenio is. iui. vel lenij. itum. mulceo placo īminuo: polioue Sal. In tali tēpore tāta vis hoīs magis leniūda q̄ȝ exagitanda videbat̄. Idē. Nōnulli ficta ⁊ hęc ⁊ multa pręterea exiſtimabant ab his: qui ciceronis īuidiā quę poſtea orta ē lenir credebāt atrocitare ſceleris q̄ pęnas dederāt. i. īminui. col.li.iij. cū deīde trūcū reddideris acuto ferramēto plagā lenito. i. polito. Interdū. lenire ē cōſolari ci. Treba. Tuaȝ profectionem amore proſequar: reditū ſpe expectabo: abſentē memoria colā: omne deſiderīū litteris mittendis accipiendiſqȝ leniam. Hoc verbū etiā lenibo in futuro facit. Proper. lenibunt tacito vulnera noſtra ſono. Huius compoſitum eſt delenio.

Leno generis cōmunis q̄ȝuis habent fęmininū lena vt inquit. Priſ. Quo nemine ſignificatur is qui ſcortorū ꝑductor eſt ēt inuitarū perſonarum qui legibus vindicatur ab alliciendo ꝙ adoleſcentulos alliciat vel a leniendo dictus.

Lenas appellat Ulꝑ. q̄ mulieres q̄ſtuarias ꝓſtituūt. Itē eas: q̄ alterius nomine h̄ vitę genus exercent: vt ſi q̄ cauponā exercens in ea corpora quęſtauria habet ꝓſtitutas mulieres habere dicendum: eſt hanc quoqȝ lenę appellatione contineri.

Lenul⁹ di. Plau. ī Penu. Ita vt accępi dicē lenule đ illa pugna

Lenunculus aliud dimi. Idem in eadē. Si de deo militari tetigero lenunculum. Eſt ēt lenunculus nauigium piſcatorium. Sal.li.j. hiſto. indicit forte per nocteȝ lenunculo piſcandum.

Lenonius a.um. quod ad lenonē pertinet. Plau. in Mene. Ab his locis lenonijs.

Lenociniū lenociādi actus. vlꝑ. lenociniū facere nō minus ē q̄ȝ corpore queſtum exercere. Quandoqȝ lenocinium ſumitur pro exquiſitore elegantia. Sue. de Augu. Forma fuit eximia ⁊ per omnes ętatis gradus venuſtiſſima q̄ȝqȝ ⁊ omnis lenocinij negligens ⁊ in capite cōmendo incurioſus.

Lenocinor pe.cor. lenociniū facio. Per. tranſlationeȝ lenocinari ꝓ blādiri ponitur ſiue allicere qđ lenones facere ſolent. ci. Tibi ſeruiet tibi lenocinabitur: minus aliquādo cōtendet q̄ȝ poteſt. Ambro.li. de Caim q̄ſi pro adulterari poſuit. Eteniȝ qȝ verū decorē naturę habere no[illegible] ēt adulterinis fucis affectatę pulchritudinis lenocinatur ſpeciem non veritatem.

Lens dis. a lędo capitis animal ex quo formatur pediculus ⁊ ē fęminini generis. Sere. vnda maris [illegible]piti lēdes diducit inīquas. hinc lendinoſi dicti ſunt lendibus ſufferti. lens tis. genus leguminis a lenis nomē deductū ꝙ qui ea veſcuntur lenes ac moderati fiunt. Ply. inuenio apud veteres auctores ęquanimitatem fieri veſcentibus lente.

Lenticula genus leguminis lenti ſimile ſed diuerſum Quin et cocta quoqȝ lens a plynio cęteriſqȝ lēticula vocat̄. lenticula etiaȝ genus vaſis ē a figura dictū ē vt ait Ply. ⁊ meminit celſus. videturqȝ id eſſe quod diſcus appellatur apud Dioſco. Unde ⁊ lenticularis figura. Quidam hoc nomen a liniendo deducunt: aiuntqȝ eſſe vas oleariuȝ ex quo reges ⁊ ſacerdotes liniebant̄: de quo in libris. Re. fit mentio. Rurſus lenticulę maculę in corpore ſunt quę lentigines dici ſolent.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Lentigo pe.pro.macula ſubruſa ⁊ īterdū nigra in facie ad lētis ſilitudinē. vnde ⁊ lentiginoſus. Ply.li.xix.de atriplice Ac ni ſi mutata ſepe aq̄ coquēdū ſtomacho ↄtrariū eē lētigines et papulas gignere. Et li.xx. Cū ſeuo vitulino vel melle ſuggillatis illinitur cum melle ⁊ vua paſſa ⁊ aceto lentigini nigre.

Lentus ꝓprie tener flexuoſaſq;. Uir. Lenta ſalix q̄tū pallēti cedit oliue. Sed trāſlatū ad animū ꝓ leni ac placido capit. Ci. in Hortēn. Qui cū publicas iniurias lente tuliſſet. ſuaz nō tulit. Interdū ꝓ facili. Lucil. Cotta ſenex Craſſi. pater magnꝰ tritico fuit nummarius ſoluere nulli lentus interdum pro tardo: a quo lentitia ⁊ Lentitudo tarditas. Interdum ꝓ ſecuro ⁊ ocioſo. Uir. Nos pr̄iam fugimꝰ tu tytire lentus ī vmbra. Interdū ꝓ tenaci. Plau. in Mene. Quā lentū ⁊ viſco ſimile. Interdum pro remiſſo ⁊ frigido. Uir. lib.j. Ge. Noctis lentus non deficit humor. Cic. Neq; enī eſt facile ꝑficere vt iraſcatur ei cui tu vel iudex ſi tu ip̄e id lente ferre videare In compoſitione v̄o ſignificat plenum vt ſomnolentus temulē tus opulentus ⁊ huiuſmodi Lento as. Uir. li.iij. Ante ⁊ trinacria lentandus remus in vnda. Ubi Ser. Lentandus aut lente tibi nauigandū eſt: nam totam ſiciliam circumijt aut flectendus. Unde lentum vimen dicimus.i. flexibile.

Lento es. a quo Lenteſco is. qđ ſigt̄ lentū ſeu tenex ac molle fieri. Uir. li.ij. Ge. Sed picis in morē ad digitos lenteſcit habēdo.i. cohercet vt exponit Ser. Lucil. Lētet opꝰ dixit A Lēteſco fit compoſitum inlēteſco. Col. li.ij. paulum aqua maceratur dum inlenteſcat.i. intus tener fiat.

Lentini ſeu lentuli Romani quidam cognominati ſunt a lente: vt Cicerones a Cicero.

Lentiſcus arbor q̄ maſtichen gūmi mō ſudat ⁊ eſt trifera. Ply. lib.xxiiij. vſum lacte caprarum quas lentiſco paſcebat.

Leo les. leui. nō ē in vſu ⁊ ſigt̄ īprimo ⁊ formo: ſ; eius cōpoſita vſurpant̄ q̄ ſūt Deleo: ⁊ Releo. Delere aūt ↄtrariū ē ſuo ſimplici. Nā eſt qđ formatum iam ⁊ impreſſum remouere.

Leo animal ferox ⁊ omniū aīaliū generoſiſſimus tū p̄cipue cū colla armoſq; veſtiunt iube. qđ etate accidit. Leones tm̄ ex feris clementia vtunt̄ in ſupplices: ꝓſtratis parcūt. Eorum animi index eſt cauda: ſicut equorū aures. vim ſummam in pectore habēt ſociati innoxij ſunt. Timēt rotax orbes circūactos ⁊ currus inanes: ⁊ criſtas: cantuſq; gallinaceorum: ſed maxime ignes. A leo fit Leoninus a.um. Eſt ⁊ Leo marinꝰ ex cancrorum gn̄e. Item leo celeſte ſignum. ferunt hunc leonē Theumeſiū ab hercule occiſum: in celū a ioue tranſlatū Dictus eſt Theumeſus a theumeſo Boetie monte.

Leopardus aīal q̄ ex leone ⁊ panthera natus ē: vel ex pardo et lena nigris maculis leoninā pellē diſtinguentibꝰ ⁊ iubis caret. Naſcit̄ in africa vbi ꝑꝑ penuriā aquarū ad paucos amnes multitudo ferarū ↄuenit: ideo multiformes ibi animaliū partꝰ mutuo ſeſe miſcētibꝰ diuerſorū generū aīalibꝰ. vñ ortū ē ꝓuerbiū Semper aliquid noui Africam afferre.

Leonina herba eſt que naſcitur in montibus Cuius flores cū emittuntur ſimiles ſunt ori leonino aperto.

Leontopetalon herba folio braſſice caule ſemipedali leui: cuiꝰ ſemē in cacumīe in ſiliq̄s ciceris mō: radix rape ſilis grādis nigra: naſcit̄ in arvis radix aduerſat̄ oīum ſerpentum gn̄ibus ex vino pota: nec alia res celerius proficit.

Leontophon exiguus vermis eſſe dicitur: nec alibi naſcitur q̄ꝫ vbi leo naſcitur.

Leoſthenes pe.cor.nom̄ viri q̄ cū ſpōſus eſſet ⁊ lamiacū bellū cōcitaſſet interfectus ē: ob cuius amorē ſponſa Demotionis Areopagitarū principis filia ſe interfecit. ſicut Hier. cō. Iouī teſtat̄. Sui. λεωσθενης Sρατι γος του αθηαιων προς τους μακε δονας λιθω πληγεις προς την κεφα λην αφυ λακτως καπι της παραταξεος πιπτει.

Leonides nobilis ſparta: deinde lacedemoniorum rex: qui aduerſus xerſem pene incredibilia egit. Fuit ⁊ alius leonides alexandri pedagogus.

Leocrates nomen ſculptoris inſignis.

Leoncopodion herba quam ⁊ lithoron ⁊ doripetron ⁊ toropetron vocāt caulibus veluti roſe capita ſuſtinens. naſcitur in campeſtri cuius ſemen lymphatica ſomnia facere dicitur.

Leochares: leocrates: leocritus: leoſtratus: leodamus: leontius leogorus. omnia nomina propria a leo deducta.

Lepaduſa ſiue lopaduſa inſula ſicilie a patellis oſtreorum genere dicta quaſi patellaria.

Lepus animal a celeritate dictū q̄ꝛ leuipes ſit q̄ñ ambulās non ſentit̄. Ponitur q̄ñq; pro infamia q̄ꝛ magis poſteriori parte hoc eſt armis pulpamētū de ſe prebeat cū in cōuiuio carpatur appoſitus Hora. Fecūdi leporis ſapiēs ſectabit̄ armos. Aut q̄ꝛ venant̄ illū ⁊ proſectant̄ canes quos pro amatoribꝰ puerorū intelligimus vt apud Ter. Ceruā videre fugere ſectari canes. Aut q̄ꝛ a phyſicis dicatur incerti ſexus. Tradunt enī vtrāq; vim ſingulis ineſſe ac ſine maris coitu gignere ſicut et hyena. Teren. in Eu. lepus tute es: ⁊ pulpamentū queris: ideſt quod in te habes hoc queris in altero.

Lepuſculus dimi. quo ēt nomine dictus ē piſcis q̄dā maritimꝰ Ambro. lepuſculus timidū aīal ī terris: in mari formidabile.

Leporinus a.um. pe.pro. quod eſt ex lepore vt pes leporinus.

Leporariū nō tm̄ ꝓ loco vbi lepores ſunt: ſed ēt ꝓ oībus ſeptis ⁊ q̄ ſunt ville affixa accipit̄: ⁊ habent incluſa aīalia q̄ paſcuntur. Gel. viuaria veteres q̄ñq; leporaria dixere ī q̄bꝰ oīa clauderent̄ animalia. Uar. leporaria te accipere volo, non ea q̄ tritaui noſtri dicebāt vbi ſoli lepores ſint: ſed oīa edificia ſepta villas que incluſa habent animalia q̄ paſcunt̄. Hec antiquiores roborarea ēt appellari voluerunt a tabulis roboreis quibus ſcepta erant anteq̄ꝫ menibus cingerentur.

Lepor ⁊ lepos vtroq; mō d̄r ꝓ ſermone nitido ⁊ abſterſo: ⁊ q̄ſi lauticia quadā ſermonis q̄ꝛ ſicut lepus a leuitate pedum: ita lepor orationis a pedum ſuorum leuitate dici putatur. Eſt et lepos gratia ⁊ voluptatis cuiuſcūq; amenitas.

Lepidus a.um. pe.cor. in quo leporis ē plurimuz. Et tā de hoīe q̄ꝫ de or̄one d̄r: vt lepidus hō: ⁊ lepida oratio. Ter. in An. O lepidū caput. Hinc lepiditas ⁊ compoſitum illepidus.

Lepra morbus: qui alio nomine dicitur elephantia. Et duplex eſt. vna que incurabilis eſt quam malam ſcabiem Hora. nominat. Aut mala quaz ſcabies aut morbꝰ regius vrget. Alia que pōt curari. Ply. li.xxiij. lachryma vitium veluti gemma lepras ⁊ lichenas ⁊ pſoras nitro añ preparatas ſanat.

Leprium: ciuitas in achaia a leprio heroe quem occidit Hercules: ſiue a lepra qua curabantur ibi quodam ſe flumine mergentes. Hinc lepriate populi. Eſt ⁊ alterum in arcadia leprium vt teſtis eſt Ci. ad Atticum.

Leptum nomen vrbis de qua Hiero. In lepti vrbe ſemi barbara ⁊ poſita in ſolitudine moris eſt. vt nurus altera die ſocrū ollam mutuo poſtulet.

Lepteacra ꝓmontorium gracile Solinus. A promontorio Indie quod alij leptenacram alij Drepanum vocitarunt.

Lerne argiui ⁊ mycenei agri locus eſt ſupra quē fuit argos oppidum. vñ lerneus.a.um. vt palus lernea vbi fuit hydra q̄nquaginta capitū ab hercule interfecta. Sunt q̄ ſcribant lernam regiunculam eſſe arcadie a lerno rege cognominata.

Leros q̄ ⁊ leria. Inſula eſt ī Icario mari vt inquit Strabo.

Leſbos inſula in egeo eolicax vrbium metropolis ⁊ vniuerſe troadis īperiū obtinuit. Ambitus eius ſtad. centū ſupra mille a borea in hauſtrū ꝓtenſa quingenta ⁊ ſexaginta ſtad. longitudinis habens feraci agro ⁊ multa materia ad claſſes cōficiēdas idonea. vrbes in ea fuere memoratu digne Mithylene ⁊ ab ea nūc īſula vocat̄: ⁊ Pyrrha in occidentali littore ſita. Fuit ⁊ Creſſus ⁊ Antiſſa cū portu ⁊ methimna. Dicta leſbos ab vrbis nomine que ī ea potentiſſima fuit: ſiue a leſbo Iapithi filio: q̄ in eā inſulā nauigauit. Ex hac pittacus vnꝰ ex ſeptē ſapiētibus. Alceus: Sappho. Theophraſtus philoſophꝰ ⁊ alij viri ſciētia clariſſimi orti fuere. Hic leſbius a.uz. ⁊ leſbous.a.um. pe.ꝓ. Hor. leſbouz refugit tēdere barbiton.

Leſtrygones penultima.cor. populi ī extremo Italie quos vlyſſes apud Alcinoum narrat humana carne veſci vt cyclopas ⁊ Homerus ſcribit leſtrygones ſocios vlyſſis. verubus trāſfixos atq; igni aſſos comediſſe. Acrō. Leſtrigonia formiana ſeu ſicula in quibus Cyclopes fuerunt q̄ leſtrygones

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

vocabantur. Plyn. Caieta portus oppidum formie dictum vt exiſtimauerunt leſtrygonũ ſedes. Uerũ ita appellati fuere q2 latrones erant in eo ſinu ατο του ληϛει ιαϛ quod eſt latrociniũ. Horum rex Antiphates fuiſſe ſcribitur.

Leſtorũ regio indie extra gãgẽ cuius icole ſylueſtres eẽ dicũt̃ ⁊ ĩ ſpecubus habitare. Ferũt ĩ ea eẽ coruos ⁊ pſitacos albos

Leſſus us. lugubris heiulatio. Ci. in legibus. Mulieres genas ne radunto neue leſſuʒ funeris ergo habẽto. His enĩ verbis ſignificat̃ lamentationẽ lugubrẽ in funeribus prohiberi.

Letania ſeu litania cum accentu in pe. latine ſupplicatio dicitur λιτανειω ſupplico rogo.

Lethes fluuius quẽ apud inferos eſſe poete tradiderunt: cuius latices ſi quis guſtauerit oĩum preteritarũ rex obliuiſcit̃. Id circo ατο του ληθηϛ. i. ab obliuione nomẽ habet. Datus eſt huic fabule locus quia morientes omniũ rex obliuio ſurripit. Cõſtat aũt hũc amnẽ ĩ Africa circa extremũ ſyrtiũ cornu berenicẽ vrbẽ alluere: ſʒ eũ apud oẽs fama eſt ad ea loca inferna inundatione prorumpere. De quo Luca. lib. viij. Quam iuxta lethes tacitus perlabitur amnis. Infernis vt fama trahens obliuia venis. Inde letheus a. um. Idem. Non me lethee coniunx obliuia ripe Immemorem fecere tui.

Lethargus ẽ marcor ⁊ ĩexpugnabilis pene ſomni neceſſitas cũ alienatione mentis. Boe. li. j. de cõſula. Lethargũ patit̃ communẽ illuſarũ mentiũ morbũ ſui pauliſꝑ oblitus ẽ Ply. lib. xxiij. Grauedinẽ enĩ morbũq; lethargicũ patitur Eſt ⁊ ſpẽs phrenetidis vt Celſus ait. Uñ lethargic⁹ ab oratio ſumit̃ ꝑ furioſo vt letargicus hic cũ ſit pugil ⁊ medicũ vrget. Dictus lethargus vt quidam putãt ατο του ληθηϛ hoc ẽ ab obliuione. Nam in eo morbo accidit obliuio oĩum rerum.

Letum ꝑ morte ſecundum Priſcianum a Leo fit quo veteres vſi ſũt ꝑ deleo qm̃ mors oĩa delet Apul. A luo deducit ideo q3 per e ſcribi precepit. Uar. ⁊ Feſtus ab ληθηϛ fieri putãt Unde ⁊ th aſpiratũ ſine diph. ſcribũt lethũ. Quidam ẽt letuʒ per antiphraſim dici volunt quaſi minime letum Nam epi beton mortis eſt triſtis quod eſt cõtrarium leto.

Letalis ⁊ hoc leta le mortiferũ Ply. Letalis inedia homini durasse ⁊ vltra vndecimum. ſ. diem pleroſq; certum eſt.

Letificus a. um. pe. co. quod mortem inducit.

Leto as. morte afficio. Unde letata corpora apud Ouidiuʒ pro morte multata ⁊ interempta.

Leuana vocabatur dea que pueris preerat de terra leuãdis vt inquit Auguſtinus.

Leucon latine album dicitur. Et leucon auis eſt que ardea vocatur. leucaſmos latine candor. Grece λακασμος.

Leucargyllon: genus argylle albe

Leucoſia. Inſula contra peſtanũ ſinum in mari tyrrheno lucanie adiacens vt Strabo lib. vj. refert parum ad continenteʒ habens curſum. Dicta leucoſia ab vna ſirenum que hoc ĩ loco perijt cum in profundum ſeſe abieciſſet.

Leucates pe. pro. mons ſeu ꝓmontoriũ in Epiro mare intrans Uir. Mox ⁊ leucate nimboſa cacumina montis. Dictus leucates a petra eiuſdẽ nominis coloris albi in pelagus porrecta in q̃ ẽ apollinis fanũ. Uñ ⁊ leucadius apollo q2 illic habet tẽplũ. Ouid. An quia leucadio ſꝑ amata deo. Eſt etiã leucas inſula q̃ ſuperioribus ãnis vt Stra. auctor eſt: littus extitit que inſula effecta eſt. De q̃ laertem dixiſſe aiunt. Muniram ſolus vi cepi neriton littus erat terre hoc quidẽ in loco manu facte exciſiões fuerũt. Et li. x. legim⁹ corĩthios cheronneſſi terra iuxta effoſſa leucadẽ in inſule formã redegerũt: ⁊ in eũ locũ trãſportata nerito q̃ fuerat iſthm⁹ nũc fretũ ⁊ euripus ẽ ponte iugabilis mutato nomine dixere leucadem ſumpto vt reor a leucate vocabulo. Ply. deĩde leucadia ipſa peninſula quõdã neritis appellat opera accolarũ abſciſſa a cõtinenti. Oppidum ĩ ea leucas quondam neritum dictum.

Leucothea: matuta dicta eſt hoc eſt aurora quaſi alba dea λευκον enim album.

Leucopheus cũ diphtongo. Nã greci λευκοφαιον dicũt colornatiuus ex albo ⁊ nigro nomẽ trahens λευκον album φαιον mediũ inter albũ ⁊ nigrũ. i. fuſcũ ⁊ pene nigruʒ. Ply. Iecur rubete vel cor adalligatur in pãno leucopheo ⁊ quartanis prodeſt. Uictr. de his coloribus ſcribens ait. Fontes ⁊ flumina ſũt quorꝫ potu pecora q̃uis alba ſint alijs locis procreãt vellera leucophea Alijs locis pulla alijs locis coracino colore. Idẽ. In campis troianis ꝓxime flumẽ armẽta ruſa ⁊ pecora leucophea naſcunt̃. Quidã ſcribũt Leucopũ ꝑ colore albo natiuo a quo leucopeatus q̃ rudiori ac vili alba veſte indutus eſt q̃uis ⁊ leucopheatus legat̃. Sunt ⁊ medicamẽta certi gñis hoc nomine q̃ſi ſuffuſca ſiue ſubcandida.

Leucoma pe. ꝓ. albũ dr̃ hoc ẽ tabula illa ĩ qua iudicum deſcripta erant nomina. ⁊ in qua ſingulorum annorum acta litteris mandabantur a pontifice maximo.

Leuce paruum oppidum non longe a Smyrna.

Leuctra per c ante t plurali numero. Singulari leuctrum ⁊ genere feminino Leuctra. Soluuis ẽt leuctras videt̃ vſurpaſſe: oppidũ ẽ Boeotie. De quo Hiero. con. Ioui. Quo ore laudande ſunt Scedaſi filie in leuctris Boeotie quas traditũ ẽ abſente pr̃e duos iuuenes ꝑtereũtes iure hoſpitij ſuſcepiſſe q̃ multũ ĩdulgẽtes vino viʒ ꝑ noctẽ ĩtulere v̄ginib⁹ q̃ amiſſe pudicitie nolẽtes ſupuenire mutuis cõciderũt vulneribus.

Leuiathan vt inquit Hiero. Iudei dicũt draconẽ magnũ fecit deus q̃ dr̃ leuiathan ⁊ ẽ in mari: ⁊ aiũt vt qñ recedit ocean⁹ draco vertit̃. De hoc apud Eſaiaʒ In die illa viſitabit dñs ĩ gladio ſuo ſuper leuiathan ſerpẽtẽ nectem: ⁊ ſuper leuithan ſerpentem tortuoſum occidet cetum qui in mari eſt.

Leuir leuiri pe. cor. dicitur mariti frater quaſi leuus Uir.

Leue ſig̃t id q̃ ẽ ſine põdere. Uñ leuis ſtipula. Uir. li. xij. Coryq; leues humeris ⁊ letifer arcus. Trãſfert̃ ad aĩum. Uñ leues hoĩes vocãt̃ ĩcõſtãtes viles ⁊ nullo honore digni quemadmodũ ecõtrario graues dicim⁹ ↄſtãtes ſeueros prudẽtes Hic leuitas q̃ mõ dr̃ de re nõ põderoſa: mõ de incõſtãti: viliq;. Cũ ĩ Antonio gñs quoddã ſordidiſſimũ vite demõſtrare vellet ꝙ ĩ caupona ðliteſceret ꝙ ad veſperꝫ põtaret ꝙ ore ĩuoluto iter faceret ne cognoſceret̃. Uidete ĩq̃t hoĩs leuitatẽ tãq; prorſus iſta dedecora hoc vitio notarent̃. Leuia vina q̃ ſint. Uide in dictione lora. leue cum diph. aliud ſignificat.

Leuiculus dimi. a leuis. Cic. li. v. Tuſ. leuiculus ſane noſter Demoſthenes qui illo ſuſurro delectari ſe dicebat aquam ferẽtis muliercule vt mos in grecia eſt.

Leuo as. pe. cor. ĩ aliũ tollo veluti leue q̃dã. Liui. Mox aq̃ leuata vento cũ ſuꝑ gelida mõtiũ cacumina cõcreta eſſet. Interdũ leuare ẽ auferre. Uir. atq; arcta leuari Uincla iubet ꝑ amus. Interdũ exonerare ⁊ q̃ſi releuare. Idẽ. Ego hͦ te faſce leuabo. Interdũ extenuare ⁊ leue facere. Ideʒ. Noſtro uiq; leues quẽcũq; laborẽ. i. leuẽ facias vt exponit Ser. Cõpoſita huius verbi ſunt. Alleuo. Colleuo ſimul leuo. Col. li. vij. Paſtinaceq; agreſtis ſemina ⁊ ſuccus amoracee cum melle colleuant: oculorũ ſedãt dolorẽ. Deleuo deorſum leuo. Idem li. iij. Et ſi fieri põt iuxta aliquem noduʒ ferula deſecato ⁊ plagã acutiſſimo ferro deleuato Eleuo. Releuo rurſus leuo ⁊ q̃ſi idẽ quod alleuo. Ter. in adel. Nam ⁊ illi animum iam releuabis q̃ dolore ac miſeria tabeſcit. Subleuo adiuuo. Et omnia habent penultimam correptam.

Leua: manus ſiniſtra. quam greci σκεαν dicunt. Unde tractũ eſt cognomen ſceuola. Alij leuam cum diphtongo ſcribunt ꝙ greci λαιαν leuam dicunt a quo ſit leuus.

Leuus a. um. cũ de humanis loquimur ſignificat ↄtrariũ. Uir. Si mens nõ leua fuiſſet. Cũ v̄o de celeſtibus proſperum denotat q̃a ſiniſtra numinũ dextra ſunt intuẽtibus. Idẽ li. iiij. Ge. Numina leua ſinunt auditq; vocatus apollo: Etruſci celũ ĩ. xvj. partes diuiſerũt e q̃bus octo ab exortu ſiniſtras: totidẽ ecõtrario appellauere dextras. Hinc omnia fulmina leua exiſtimant̃ eſſe proſpera qm̃ a leua parte mũdi ortus eſt ſicut ſcribit Ply. Et vt auctor eſt Cice. li. ij. de diui. Optimuʒ auſpicium habebatur apud romanos quod ſiniſtrum fuerat. Unde Uirgi. antiquitatis conſultiſſim⁹ dixit. Intonuit leuum. quod felicitatem portendere credebatur.

Leui nomẽ patriarche a quo leuita ſeu leuites pe. pro. eo q̃ eſt de tribu leui. Hier. in li. Exo. Aarõ frater tuus leuites ſcio ꝙ

eloquens fit. Hinc leuiticus a.um. poſſeſſiuum.

Leui preteritū a leo ſignificat aperui protuli. Hor.li.j. car. Gręca quod ego ipſe teſta conditum leui. Cuius compoſitum releui protulit. Ter. Releui omnia dolia.

Leuidēſa auctore Seruio gn̄s veſtis ſic dictū q̄ñ filo ad modum raro ꝛ leuiter denſato ac texto ſit ptenuiq̄ꝫ. Cic. Dolobellę. Sed ego hoſpiti veteri ꝛ amico munuſculum mittere volui leuidenſę Craſſi filio.

Leucotrota beſtia in idia: quę velocitate cęteras feras ſuperat Hec aſini fere magnitudine voce loquentium hominum ſonos ęmulatur.

L ante I

Lię ſunt foramina quę in ſummo mali recipiunt funes.

Libū genus dulciarij cibi ex farre ꝛ melle ꝛ oleo ſic dictum q̄ libādi cā fiat. Vir.li. vij. Et adorea liba p herbam Subijciūt epulis. Vel a libo verbo gręco q̄d apud illos λειβω ſcribitur. Vel a libero p̄re. Ouid.in Ibi. Liba deo fiūt ſuccis quia dulcib⁹ ille Gaudet ꝛ a baccho mella reperta ferūt. Et poſt Melle pater fruitur liboq̄ꝫ infuſa calenti Iure repertori cādida mella damus. Huius diminutiuū ē libellū. Nā libellus a liber ē. At i epul' libū ſic fieri ꝯſueuiſſe a Catōe lib. de agricultura ſcribit his v̄bis. Libū ſit facito. Caſeū bn̄ diſterat in mortario: vbi bene triueris farinę ſiligeneę librā: aut ſi voles tenerius eſſe ſe libram ſimilaginis ſolū eodē indito permiſcetoq̄ꝫ cū caſeo bene ouum vnum addito ꝛ permiſceto vna bene. Inde panem facito folia ſubdito in foco calido ſub teſta ea coquito leniter. Liba e. inſula in mari indico.

Libo as. leuiter deguſto ꝛ quaſi primis labris attingo. Dictum libare q̄ſi labiare. Vir. Purpureoſq̄ꝫ metūt flores ꝛ flumina libāt. Sꝫ latini mirabilia dicūt ē enī gręcū λει βω λει ψω Hier. de Paulo. Deniq̄ꝫ paululū aquę ꝓ no in frōte ore libarūt. Per trāſlationē quādoq̄ꝫ libare ponitur ꝓ leuiter tāgere. Vir. Obſcura libauit natę. Quādoq̄ꝫ ꝓ ſacrificare. Lactā li.v. Nihil enī ſancta ꝛ ſingularis illa maieſtas aliud ab homine deſiderat q̄ꝫ ſolā innocentiā quā ſi quis obtulerit deo: ſatis pie: ſatis religioſe libabit. Tibul. Et quodcūq̄ꝫ mihi pomum nouus educat annus Libatum agricolę ponit ante deum. Quādoq̄ꝫ pro recipere ſumere haurire. Ci. li. iiij. ad Heren. Vide ne facias impudenter qui tuo noīe velis ex aliorū laboribus libare laudem. Huius verbi compoſita ſunt. Delibo. Prelibo: prolibo. Ply. li. xxxv. In ſacris quidem ēt īter has opes non myrrhinis cryſtalini ſue ſed fictilibus prolibatur ſympulis innocentius. Et habent pe.co. Illibatus etiam dicitur pro non libatus non tactus.

Libamen libamentum ꝛ libatio: pro eodem ſumuntur: ſignificantq̄ꝫ quicquid in ſacris libatur: a libero patre qui primus Ioui libauit. Oui. li. iij. faſ. Nomine ab auctoris ducunt libamina nomen. Liber enī qui bacchus dictus eſt cum victor de ſcythis extitiſſet alijſq̄ꝫ nationib⁹. rerū primitias magno ioui obtulit. Hie. in Leui. Qui offert victimam pacificorum domino offerat ſimul ꝛ ſacrificium. i. libamenta eius.

Libanus pe.cor. mons inter arabes ꝛ phęnices excelſas arbores habens. ꝛ interpretaṫ Candidatio. Ex eo Orōtes fluui⁹ oritur. Libanus etiam arbor eſt quę thus ꝓducit tam maſ. q̄ꝫ fęmi. gn̄is. Hiero. in eccle. Et quaſi libanus nō inciſus vaporaui habitationem meaꝫ. vnde ꝛ pro thure accipiṫ quod ꝛ libanum dicitur. Libanicus thureus.

Libanotis pe. pro. latine thurea dici poteſt. Eſt enim libera odorem thuris hn̄s ꝛ ros marinus appellatur. Ply. Libanotis radicem habet oliſatri nihil a thure differentem.

Liber liberi Dionyſius ſiue Bacchus vini repertor. Multos aūt fuiſſe liberos ſiue bacchos dionyſioſue oſ̄dit Diodorus. Celebratior v̄o q̄ ex Semele ꝛ Ioue genitus ferṫ quē tertiū fuiſſe autumāt: ꝛ thebis boętijs natū q̄ liber pater apellatus ē a liberādo. nā libertatis deus ē ſiue q̄ Boęotię vrbes liberas fecerit. ipſe enī vt inquit Plau. ꝓ Boęotię libertate pugnauit. vl' q̄ꝛ vinū curas ſoluat ꝛ mentē ab illis liberet. Seu q̄ vino vſi libere oīa loq̄nṫ Fiūt āt plęriq̄ꝫ ebrietate petulātiores. Sene. li. de trāquillitate vitę. liberū dicit nō ob licentiā linguę: ſed q̄ꝛ liberat ſeruitio curuꝝ aīūꝫ ꝛ triſtitię medeṫ Var. a labēdo deducit q̄ lubrica mēs quo lubet prolabitur. Aug. docet liberū vocari q̄ mares ī coeūdo ꝑ eius beneficiū emiſſis ſeminib⁹ liberēṫ. interdū liber poniṫ ꝓ ipſo vino ſicut ceres ꝓ frumēto. Ter. Sine cerere ꝛ baccho friget ven⁹. Et liber d̄r ſol q̄ꝛ libere ꝑ aereꝫ vageṫ. Vir. vos o clariſſima mundi lumina labētē cęlo q̄ ducitis annū liber ꝛ alma ceres

Liber adiectiuū d̄r q̄ nullius hito reſpecto q̄d ſentit dicit ꝛ facit Et liber vocaṫ q̄ nulli ſubiectus ē: cui⁹ relatiuū ē ſeruus itē q̄ curis ac negocijs oībus ſolutus ē. Mar. vno diſticto duo eius ꝯprehēdit ſigata. Liber hō es nimiū dicis mihi cheryle Hoc ē nimiū libere loq̄ris. In te q̄ dicit cheryle liber hō eſt. Hoc ē vacuus negocijs ꝛ q̄d agat nō habēs. Liber ēt poniṫ ꝓ eminēti: ꝛ extāti. Var. in Eume. iter tragici ꝓdeāt cuꝫ capite libero cū antiq̄ frōte. itē ꝓ magno ſeu valido. Ouid. ꝑ fruor īfelix liberiore malo. vñ cāpus liberior d̄r maior ad dicendū ratione̅ Et in his ſignificationibus prima producitur

Liber bri ſubſtantiuū. ꝓprie pars corticis interior. q̄ ligno adheret. vñ ꝛ deliberare q̄d ē corticē detrahere: habetq̄ꝫ primaꝫ cor. Vir. Hęc ſitū morīēs alta liber arcet ī vlmo. vñ ꝛ liber dictus ē ī quo ſcribim⁹. q̄ꝛ añ vſuꝫ carthę de libris. i. corticibus arborū volumina ꝯpagīabāṫ. vñ ꝛ codex ab arboꝝ trūco appellat⁹ ē. poniṫ q̄ñq̄ꝫ liber ꝓ ipſo ope integro q̄ꝫ libet ſit magnus ēt ſi cōtineat eneida bucolica ꝛ gęorgica. Q̄ñq̄ꝫ ꝓ certa parte operis. vt virgilij ęneis in xij. libros diſtincta eſt.

Libellus dimi. paru⁹ liber. Aliq̄ñ ēt poniṫ ꝓ epiſtola ſiue tabella. libelliones dicti ſūt. libelli ēt dn̄r quos vulgus ſub plicationes appellat quos Mar. ſupplices libellos nominauit illo hēdeca ſyllabo. idē ſupplicib⁹ vacat libellis tales enī ꝑncipibus dari ſolēt ad negocia explicāda a ſubditis in q̄bus petitiones ꝯtinenṫ. Sue. ī Cęſa. tn̄ libellos dixit. Libellūq̄ꝫ indicē īſidiaꝝ ab obuio quodā porrectū libellis ceteris quos ſiniſtra tenebat q̄ꝫ mox lecturus ꝯmiſcuit. Apō leguleios libellus diuerſis modis d̄r. Nā ē libellus accuſationis: ꝯuētionis: repudij: ꝛ hmōi libellū v̄o gn̄e neutro dimi. ē a libū vt. C de ep̄iſ. audiē. l. iudices. incarceratis debet victualis ſubſtantia miniſtrari vel tradi libellis duobus aut tribus diurnis.

Libellul⁹ diminutiuū a libellus. Hier. ī p̄ſenti libellulo edoceat

Libelliones a veteribus tabelliones dicebantur. Var. Tum ad me fuerunt q̄ libellionem eſſe ſcribant.

Librarius rij. q̄ libros tranſcribit. Hiero. ad Niciam. Nā ꝛ rudes illi italię hoīes quos Caſcos Ennius appellat q̄ ſibi ritu ferino victū req̄rebant ante chartę ꝛ mēbranarū vſum aut ī dedolatis e ligno codicillis: aut ī corticibus arborūꝫ mutuo epiſtolaꝝ alloq̄a militabant. vnde ꝛ portiores eaꝝ tabellarios ꝛ ſcriptores a libris arborū librarios vocauere. Bibliopola v̄o q̄ libros vēdit. Librari⁹ ēt dici poteſt q̄ libros ꝯcinnat: aut vęnales in taberna tenet. Item librarius a libra fit ꝛ is eſt qui partiendis penſis pręficitur.

Librarius a.um. q̄d ad libros ꝑtinet. Ply. li. xxxv. Oē aūt atramentū ſole ꝑficiṫ: librarium ꝛ tectorium glutino admixto. i. quo libri eſcribuntur ꝛ materia aliqua tegiṫ. Et librarius a um. a libra fit Col. li. vltimo. Caro ī libraria fruſtra cōcidiṫ.

Libraria ę. vbi reponuntur libri. gręce biblioteca. Gel. In libraria ego ꝛ. L. Paulus conſederamus.

Libri dn̄r filij q̄ꝛ vt ait Do. liberalitate a parētib⁹ regēdi ſūt. Et liberoꝝ appellatione ēt vnus filius ꝛ vna filia ītelligiṫ. Ter. cui tu liberos cōmittas tuos. Itē liberorū appellatione cōtinenṫ nepotes ꝛ ꝓnepotes cęteriq̄ꝫ ex his deſcendentes.

Liberalia orū liberi feſta que apud grecos dn̄r Dionyſia. Neuius. Libera lingua loquuntur ludis liberalibus.

Liberalis: benignus munificus. Vñ liberalitas: munificentia: liberaliter large munifice. Cuius cōtrarium eſt illiberaliter. quod veteres de eo dicebant qui omne maleficij gn̄s exceſſiſſet. Ter. in Adel. Factū a nobis duriter īmiſericorditer atq̄ꝫ ſi ęquū eſt dicere magis aperte illiberaliter. Do. Illiberaliter iniuſte inclementer non bn̄ q̄a liberalis bonus dicitur. Differt tn̄ liberalis a munifico q̄ꝛ liberalis d̄r q̄ rogat⁹: mu-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN